

صلى الله عليه وسلم

بررسی فعالیت بیگانه‌خواری نوتروفیل‌ها و منوسیت‌ها بر علیه باکتری
استافیلوکوکوس/اورئوس در گاوان مبتلا به ورم پستان
در شرایط آزمایشگاهی

ناهیده افضل آهنگران

دانشکده دامپزشکی
گروه میکروبیولوژی

۱۳۹۱

اساتید راهنما:

دکتر نوروز دلیرژ
دکتر ملاح احمدی

فهرست

صفحه	عنوان
	فصل اول
۱	مقدمه
	فصل دوم
۲	کلیات
۲	۱-۲ تورم پستان
۳	۱-۱-۲ شاخص‌های تشخیص تورم پستان
۴	۲-۱-۲ شمارش سلول‌های سوماتیک شیر
۵	۳-۱-۲ تشخیص ورم پستان
۶	۲-۲/استافیلوکوکوس
۷	۱-۲-۲ اجزای ساختمانی دیواره باکتری استافیلوکوکوس اورئوس
۸	۲-۲-۲ پروتئین‌های سطحی دیواره سلولی
۹	۳-۲-۲ فرآورده‌های خارج سلولی
۱۱	۴-۲-۲ بیماری‌زایی
۱۲	۵-۲-۲ ایجاد بیماری
۱۳	۶-۲-۲ روش‌های تشخیص
۱۳	۳-۲-۲ ایمنی‌زایی
۱۴	۱-۳-۲ تعریف سیستم ایمنی
۱۴	۲-۳-۲ تقسیم‌بندی سیستم ایمنی
۱۵	۳-۳-۲ سیستم ایمنی ذاتی
۱۵	۱-۳-۳-۲ اجزای تشکیل دهنده سیستم ایمنی ذاتی
۱۶	۲-۳-۳-۲ سلول‌های دخیل در سیستم ایمنی ذاتی
۱۶	۳-۳-۳-۲ ارتباط بین سیستم ایمنی ذاتی و سیستم ایمنی اکتسابی
۱۸	۴-۲ التهاب
۱۹	۵-۲ نوتروفیل‌ها

۲۲	۱-۵-۲ گرانولوپوئز و کتیک تولید نوتروفیل ها
۲۳	۲-۵-۲ اعمال نوتروفیل ها
۲۶	۳-۵-۲ پذیرنده‌های سطحی
۲۶	۱-۳-۵-۲ پذیرنده‌های اپسونین ها
۲۶	۲-۳-۵-۲ پذیرنده‌های واسطه اتصال سلول
۲۷	۴-۵-۲ فرجام نوتروفیل ها
۲۷	۶-۲ منوسیت‌ها
۳۲	۱-۶-۲ فعال شدن
۳۲	۲-۶-۲ پذیرنده‌ها
۳۳	۷-۲ آپوپتوز و نکروز
۳۴	۱-۷-۲ مسیرهای آپوپتوز
۳۶	۲-۷-۲ آپوپتوز نوتروفیل‌ها و منوسیت‌ها
۳۶	۸-۲ فلوسایتومتری

فصل سوم

۳- مواد و روش کار

۳۸	۱-۳ مواد و لوازم مورد نیاز
۳۹	۱-۱-۳ تهیه نمونه شیر از گاوان مبتلا به بیماری ورم پستان و گاوان سالم
۴۰	۲-۳ تهیه خون و FITC و جداسازی نوتروفیل‌ها
۴۱	۱-۲-۳ تهیه نمونه خون
۴۱	۲-۲-۳ جداسازی نوتروفیل‌ها
۴۲	۳-۲-۳ روش تهیه رنگ FITC استوک
۴۲	۳-۳ رنگ آمیزی و اپسونیزه کردن باکتری استافیلوکوکوس اورئوس
۴۳	۱-۳-۳ کشت و رنگ آمیزی باکتری استافیلوکوکوس اورئوس ATCC29213 با رنگ فلورسانس FITC
۴۳	۲-۳-۳ تعیین تیتراپتیمم آنتی بادی علیه استافیلوکوکوس اورئوس در سرم
۴۴	۳-۳-۳ اپسونیزه کردن باکتری رنگ شده با سرم تعیین تیتراپتیمم شده
۴-۳	بررسی میزان بیگانه‌خواری باکتری استافیلوکوکوس اورئوس توسط نوتروفیل‌ها به روش فلوسایتومتری

۴۴	۳-۵ تهیه عوامل مترشحه از باکتری استافیلوکوکوس اورئوس
۴۵	۳-۵-۱ سنجش میزان پروتئین به روش برادفورد
۴۶	۳-۶ سنجش میزان زنده‌مانی نوتروفیل‌ها
۴۷	۳-۶-۱ رنگ‌آمیزی با AnnexinV/PI
۴۷	۳-۷ بررسی میزان انفجار تنفسی باکتری استافیلوکوکوس اورئوس توسط نوتروفیل‌ها به روش نیترو بلو تترازولیوم (NBT)
۴۸	۳-۷-۱ روش آزمایش
۴۹	۳-۸ بررسی میزان بیگانه‌خواری و زنده‌مانی باکتری استافیلوکوکوس اورئوس توسط منوسیت‌ها با استفاده از میکروسکوپ فلورسانس
۴۹	۳-۸-۱ جداسازی منوسیت‌ها
۵۰	۳-۸-۲ بررسی تاثیر عوامل مترشحه از باکتری استافیلوکوکوس اورئوس (ATCC29213) بر روی میزان بیگانه‌خواری منوسیت‌ها به روش میکروسکوپ فلورسانس
۵۰	۳-۸-۳ سنجش میزان زنده‌مانی منوسیت‌ها
۵۱	۳-۸-۴ بررسی میزان انفجار تنفسی باکتری استافیلوکوکوس اورئوس (ATCC29213) توسط منوسیت‌ها به روش NBT
۵۲	۳-۹ آنالیز آماری
۵۳	فصل چهارم نتایج
۶۰	فصل پنجم / بحث، نتیجه‌گیری و پیشنهادات بحث و نتیجه‌گیری
۶۴	پیشنهادات
۶۵	خلاصه انگلیسی
۶۶	فصل ششم منابع

خلاصه فارسی پایان‌نامه دکتری تخصصی، به شماره ۹۱-ک-۱، دانشگاه ارومیه، سال ۱۳۹۲-۱۳۹۱

نگارنده: ناهیده افضل آهنگران

عنوان پایان‌نامه:

بررسی فعالیت بیگانه‌خواری نوتروفیل‌ها و منوسیت‌ها بر علیه باکتری *استافیلوکوکوس اورئوس*

در گاوان مبتلا به ورم پستان در شرایط آزمایشگاهی

هدف از انجام این مطالعه بررسی فعالیت بیگانه‌خواری نوتروفیل‌ها و منوسیت‌ها و همچنین اثر عوامل مترشحه باکتری *استافیلوکوکوس اورئوس* ATCC29213 بر زنده‌مانی نوتروفیل‌ها و منوسیت‌های به دست آمده از گاوان شیری اطراف ارومیه می‌باشد.

در این مطالعه ۵ جدایه *استافیلوکوکوس اورئوس* از ۱۶۰ نمونه شیر حاصل از تورم پستان بالینی و تحت بالینی جدا شد. جدایه‌ها بر اساس خواص کشت بیوشیمیایی و آزمایش‌های کاتالاز و کوآگولاز و نیز تکثیر ژن *nuc* و *coa* تایید شدند. برای جداسازی نوتروفیل‌ها و منوسیت‌ها، نمونه‌های خون هیپارینه از ۵ گاو سالم و ۵ گاو مبتلا اخذ گردید. جداسازی نوتروفیل‌ها و منوسیت‌ها با استفاده از مگلو مین کامپاند ۷۶٪ و هیستوپکت به ترتیب انجام شد.

بعد از تهیه عوامل مترشحه از باکتری *استافیلوکوکوس اورئوس* ATCC29213 غلظت آن با استفاده از کیت بیورد 400 $\mu\text{g/ml}$ اندازه‌گیری شد. اثر غلظت‌های مختلف عوامل مترشحه باکتری *استافیلوکوکوس اورئوس* ATCC29213 بر زنده‌مانی و قابلیت بیگانه‌خواری نوتروفیل‌ها و منوسیت‌ها به روش‌های فلوسایتومتری و ایمونوفلورسانس به ترتیب ارزیابی شد. همچنین، میزان انفجار تنفسی سلول‌های منوسیت و نوتروفیل به دنبال مجاورسازی عوامل مترشحه و باکتری به روش NBT سنجیده شد.

در گروه گاوان سالم عوامل مترشحه *استافیلوکوکوس اورئوس* تاثیر خاصی بر روی میزان بیگانه‌خواری و قابلیت انفجار تنفسی منوسیت‌ها نداشته است. در گروه گاوان بیمار میزان بیگانه‌خواری منوسیت‌ها به شدت کاهش یافته است، با این وجود تغییر خاصی در قابلیت انفجار تنفسی سلول‌های مذکور ایجاد نشده است.

در حالی‌که در گاوان سالم حضور هم‌زمان باکتری و عوامل مترشحه منجر به افزایش قابلیت انفجار تنفسی نوتروفیل‌ها شده است، معهداً قابلیت بیگانه‌خواری در حضور عوامل مترشحه کاهش می‌یابد. البته از آنجایی‌که انهدام عوامل بیماری‌زا وابسته به بیگانه‌خواری آن‌ها می‌باشد، بنابر این در مجموع می‌توان بیان کرد که حضور عوامل مترشحه مانع پاک‌سازی موثر باکتری *استافیلوکوکوس اورئوس* می‌شود. در گاوان مبتلا هم‌زمان هر دو قابلیت بیگانه‌خواری و انفجار تنفسی کاهش می‌یابد که نشان‌دهنده نقص بیشتر در پاک‌سازی باکتری *استافیلوکوکوس اورئوس* می‌باشد.

ترشحات استافیلوکوکوس اورئوس باعث القا آپوپتوز و تا حدودی نکروز، هم در نوتروفیل‌ها و هم در منوسیت‌های گاوان سالم و بیمار می‌شود، ولی این سلول‌ها در گاوان بیمار نسبت به مرگ سلولی حساس‌تر از گاوان سالم هستند. از طرفی در گاوان سالم نوتروفیل‌ها و در گاوان بیمار منوسیت‌ها نسبت به مرگ سلولی حساس‌ترند. وقتی گاوان به بیماری ورم پستان استافیلوکوکوس اورئوس مبتلا می‌شوند، عوامل مترشح‌ه از این باکتری تأثیر بیشتری روی منوسیت‌ها نسبت به نوتروفیل‌ها دارند. آنچه مسلم است، تعیین دقیق محتویات ترشحات باکتری و نیز مکانیسم عمل آن‌ها به روشن شدن مطلب کمک خواهد کرد.

واژه‌های کلیدی: استافیلوکوکوس اورئوس، عوامل مترشح‌ه باکتری، نوتروفیل، منوسیت

فصل اول :

Introduction

مقدمه :

تورم پستان التهاب غده پستان می‌باشد که به وسیله طیف وسیعی از اجرام بیماری‌زا ایجاد می‌شود. یکی از مهم‌ترین اجرام ایجاد کننده ورم پستان بالینی و تحت بالینی در گاو *استافیلوکوکوس اورئوس* می‌باشد. تورم پستان ناشی از *استافیلوکوکوس اورئوس* هر ساله ضررهای اقتصادی فراوانی در جهان ایجاد می‌نماید که این ضررهای اقتصادی علاوه بر کاهش تولید شیر، کاهش کیفیت شیر، افزایش هزینه‌ها و بیرون ریختن شیر به دلیل محتوای آنتی بیوتیکی، حتی ممکن است موجب حذف دام مبتلا شود، مضاف بر این‌که ورم پستان غالباً حیوانات با بیشترین استعداد شیردهی را هدف قرار می‌دهد که این نکته سبب افزایش خسارات ناشی از تورم پستان می‌شود. دفاع در غده پستانی بوسیله چندین فاکتور هومورال و سلولی انجام می‌گیرد. طی مطالعات گوناگونی نشان داده شده که نوتروفیل‌ها اولین سلول‌های مهاجر از خون به جایگاه عفونت (غده پستانی) هستند، این سلول‌ها گرانولوسیت‌های چند هسته‌ای می‌باشند که به مقادیر زیادی در خون وجود دارند و اولین سلول‌هایی هستند که برای ایجاد پاسخ ایمنی از خون به محل التهاب مهاجرت می‌نمایند و وجود آن‌ها برای دفاع ذاتی در مقابل باکتری‌ها ضروری است و بیگانه‌خواری ابزار اصلی آن‌ها در دفاع علیه باکتری‌ها می‌باشد. این سلول‌ها پاتوژن‌های مهاجم را از طریق فاگوسیتوز و کشتن خارج سلولی از راه متابولیت‌های اکسیژن و نیتروژن فعال از بین می‌برند. منوسیت‌ها نیز از طریق فاگوسیتوز و همچنین عرضه آنتی ژن می‌توانند در مقابله با پاتوژن‌های عفونی چون *استافیلوکوکوس اورئوس* ایفای نقش نمایند. از این‌رو با توجه به خسارات اقتصادی ناشی از بیماری ورم پستان و همچنین میزان شیوع آن در کشور ایران لازم است مطالعات بیشتری به ویژه در رابطه با عملکرد نوتروفیل‌ها و منوسیت‌ها در ورم پستان گاوی از جهت ارزیابی سلول‌های ایمنی ذاتی به عنوان نخستین خط دفاعی میزبان بر علیه عفونت‌های باکتریایی صورت گیرد. با توجه به اهمیت نوتروفیل‌ها و منوسیت‌ها در ایمنی بر علیه بیماری‌های عفونی از جمله ورم پستان *استافیلوکوکوس اورئوس* در این مطالعه تاثیر *استافیلوکوکوس اورئوس* و عوامل مترشحه از آن بر میزان بیگانه‌خواری و زنده‌مانی (Viability) نوتروفیل‌ها و منوسیت‌های جدا شده از دام‌های مبتلا به بیماری ورم پستان در مقایسه با دام‌های سالم مورد بررسی قرار گرفت.

فصل دوم :

کلیات

Review of
Literature

کلیات

۱-۲ تورم پستان

به التهاب بافت پارانیشیم غده پستانی گاو در نتیجه ورود میکروارگانیزم‌های بیماری‌زا از طریق مجاری سر پستانک تورم پستان گفته می‌شود که با تغییرات پاتولوژیک در غدد پستانی و تغییرات فیزیکی و شیمیایی در شیر همراه است. تغییرات رنگ شیر، حضور لخته در شیر، افزایش سلول‌های سوماتیک و لکوسیت‌ها و تغییرات ملموس بافت پارانیشیم غده پستانی از تغییرات پاتولوژیک ورم پستان محسوب می‌شوند. ورم پستان گاو توسط عوامل مختلفی ایجاد می‌شود و تورم پستان از نظر عوامل ایجاد کننده آن به دو نوع تقسیم می‌شوند: ۱- تورم پستانی محیطی^۱ ۲- تورم پستان واگیردار^۲

عوامل ایجاد کننده ورم پستان محیطی معمولاً در محیط زیست گاو حضور داشته و از محیط به سر پستانک‌ها منتقل می‌شود (Radostis et al; 2007). از پاتوژن‌های محیطی می‌توان گونه‌های استرپتوکوکوس محیطی (یوبریس، دیس آگالاکتیه، اکوئینوس) و اش‌ریشیا کلی را نام برد (Wilson et al; 2004). در مورد این نوع تورم پستان، محیط تمیز باعث کاهش موارد وقوع بیماری می‌گردد. یکی از ویژگی‌های تورم پستان محیطی این است که به ندرت باعث افزایش تعداد سلول‌های سوماتیک شیر به بیش از ۴۰۰۰۰۰ سلول در یک میلی لیتر می‌شود. بنابر این در صورتی که تعداد سلول‌های سوماتیک در شیر حدود ۴۰۰۰۰۰-۳۰۰۰۰۰ سلول در یک میلی لیتر باشد، این احتمال وجود دارد که تورم پستان از نوع محیطی باشد (Rodostis, 2007).

از عوامل اصلی ایجاد کننده ورم پستان واگیردار می‌توان به استافیلوکوکوس اورئوس، استرپتوکوکوس آگالاکتیه و مایکوپلاسما بویس اشاره نمود. مکانیسم بیماری‌زایی اغلب ارگانیزم‌های پاتوژن در پستان، از یک مدل پیروی می‌کنند. این مدل به سه مرحله تقسیم می‌شود که شامل مراحل تهاجم^۳، ابتلا^۴، و التهاب^۵ است. مرحله تهاجم، مرحله عبور عامل پاتوژن از کانال پستان و اقامت در غده پستان است. در مرحله ابتلا پاتوژن به سرعت تکثیر می‌یابد و به بافت پستان حمله می‌کند. در این مرحله برخی از باکتری‌ها، سم نیز

¹ - Enviromental mastitis

² - Contagious mastitis

³ - Invasion

⁴ - Infection

⁵ - Inflammation

تولید می‌کنند و در مرحله التهاب که مرحله نهایی است، علائم بالینی ورم پستان دیده می‌شود. از بین عوامل اصلی ایجاد کننده ورم پستان، استافیلوکوکوس اورئوس به عنوان مهم‌ترین پاتوژن ورم پستان گاوی شناسایی شده است. منبع عمده این اجرام عموماً بافت پستان گاو می‌باشد. روش‌های معمول انتقال این نوع ورم پستان، انتقال از گاوی به گاو دیگر از طریق حوله‌های آلوده مورد استفاده در شستشو و خشک کردن پستان و استفاده مکرر از این حوله‌ها، باقی ماندن شیر در فنجان‌های دستگاه شیر دوشی و استفاده از وسایل نامناسب شیر دوشی می‌باشد. بر خلاف تورم پستان محیطی، در تورم پستان واگیردار تعداد سلول‌های سوماتیک می‌توانند به چندین میلیون در هر میلی لیتر شیر نیز برسد (Radostis, 2007). از لحاظ شدت، تورم پستان به انواع بالینی (دارای علائم بالینی قابل رویت) و تحت بالینی (فاقد علائم بالینی قابل رویت) تقسیم می‌شود. برای تشخیص تورم پستان از شمارش سلول‌های سوماتیک می‌توان استفاده کرد. تشخیص زود هنگام تورم پستان از طریق شمارش سلول‌های سوماتیک منجر به درمان مناسب و بهبودی سریع می‌گردد (Radostis, 2007). در صنعت گاوهای شیری اگر تعداد سلول‌های سوماتیک کمتر از ۲۰۰۰۰۰ سلول در یک میلی لیتر باشد بیان کننده سلامت حیوان از نظر تورم پستان بوده و گاوهایی که تعداد سلول‌های سوماتیک در شیر آن‌ها بیش از ۲۰۰۰۰۰ سلول در یک میلی لیتر باشد به عنوان مبتلایان به تورم پستان تلقی می‌گردند.

۲-۱-۱ شاخص‌های تشخیص تورم پستان

تشخیص تورم پستان و ارزیابی کیفیت شیر در سه سطح بررسی می‌شود:

الف) در هر راس گاو

ب) غربالگری شیر موجود در تانک شیر

ج) مخزن ذخیره شیر مربوط به کل گله

در دوشش دستی قبل از دوشش شیر، ظاهر شیر باید بررسی شود (قبل از شروع دوشش اصلی، با دوشش مقدار بسیار جزئی شیر و بررسی آن به وسیله کارگر دامداری)، در صورت وجود هرگونه حالت فیزیکی غیر طبیعی در شیر، نباید آن را با دیگر شیرها مخلوط نمود. در دوشش اتوماتیک این بررسی امکان پذیر نبوده، لذا وجود نوعی سیستم شیردوشی اتوماتیک با قابلیت کافی و کاربردی در تشخیص موارد تورم پستان احساس می‌شود.

از آن جایی که تورم پستان بر روی کیفیت شیر و میزان تولید گله تاثیر می‌گذارد و نیز امکان انتقال آن از گاوی به گاو دیگر وجود دارد لذا تشخیص به موقع و انجام روش‌های درمانی به ویژه در موارد تحت بالینی

بیماری به منظور کنترل پیشرفت و انتشار بیماری حایز اهمیت است. برای این منظور می‌توان از آزمایش‌های باکتری‌شناسی استفاده نمود، ولی از این آزمایش‌ها نمی‌توان برای تشخیص تورم پستان به صورت معمول استفاده نمود. از این‌رو اندازه‌گیری شاخص‌های التهابی به عنوان آزمایش غربال‌گری برای تشخیص کارتیبه-های مبتلا به عفونت و انتخاب گاوهایی که نیاز به آزمایش‌های باکتریولوژی بعدی دارند، لازم می‌باشد (Hirvonen *et al*; 1999). تورم پستان ترکیب شیر را تغییر می‌دهد و دامنه این تغییرات به پاسخ التهابی و به درجه بیماری‌زایی عامل ایجاد کننده تورم پستان و میزان درگیری بافت پستان بستگی دارد. از مهمترین تغییرات ایجاد شده در بافت پستان مبتلا به نشت آهن، پروتئین‌ها و آنزیم‌ها از خون به شیر به دلیل افزایش نفوذپذیری عروق خونی بافت پستان، مهاجم سلول‌های بیگانه‌خوار به شیر، کاهش قدرت تولیدی بافت پستان و کاهش یک سری از ترکیبات شیر اشاره نمود. همچنین امکان افزایش یک سری از عوامل مرتبط با واکنش-های التهابی مثل پروتئین‌های فاز حاد⁶ در کارتیبه مبتلا وجود دارد. توصیه فدراسیون بین‌المللی شیر (IDF)⁷ برای تشخیص تورم پستان بر پایه شمارش سلول‌های سوماتیک و وضعیت باکتری‌شناسی کارتیبه استوار است (Hogeveen *et al*; 2001).

۲-۱-۲ شمارش سلول‌های سوماتیک شیر

روش‌های خودکار گوناگونی جهت شمارش سلول‌های سوماتیک در شیر وجود دارد. سلول‌های سوماتیک در یک گاو سالم شامل ماکروفاژها (۸۸-۶۶٪)، نوتروفیل‌ها، سلول‌های اپی‌تلیال و سلول‌های تک هسته‌ای می‌باشند. در کارتیبه سالم تنها ۱۱-۱٪ از سلول‌های سوماتیک را نوتروفیل‌ها تشکیل می‌دهند در حالی که در موارد التهاب داخل پستانی این رقم به ۹۰٪ و یا بیشتر از آن می‌رسد، از این رو در صد نوتروفیل‌های سلول‌های سوماتیک به عنوان شاخص تورم پستان در نظر گرفته می‌شود (Hamann *et al*; 1998). همراه با شمارش تام سلول‌های سوماتیک، تشخیص تفریقی سلول‌ها نیز باید انجام شود، زیرا شمارش تفریقی این سلول‌ها اطلاعات بیشتری را در مورد وضعیت سلامت کارتیبه مشخص می‌نماید، البته این روش به طور وسیع انجام نمی‌گیرد. از سال ۱۹۶۰ شمارش سلول‌های سوماتیک در شیر به طور وسیع به عنوان شاخص تورم پستان (عفونت داخل پستانی) مورد استفاده قرار گرفته است. در مطالعات اخیر حد آستانه سلول‌های سوماتیک در التهاب داخل پستانی ۲۰۰ هزار سلول در هر میلی لیتر شیر گزارش شده است (Ruegg & Rememami, 2002). البته شمارش سلول‌های سوماتیک در شیر همیشه باید با نتایج

⁶ - Acute phase protein

⁷ - International Dairy Federation

آزمایش‌های باکتری‌شناسی مقایسه‌شده و این آزمایش‌ها به تنهایی قابل اعتماد نیستند. استفاده از مقادیر به دست آمده از مطالعات مختلف برای تعداد سلول‌های سوماتیک هر گاو در حالت سلامت، ارزیابی وضعیت سلامت پستان گاو را مطمئن‌تر می‌کند (Djabri *et al*; 2002). عوامل گوناگون مانند دوره شیرواری و عوامل فیزیولوژیک بر روی تعداد سلول‌های سوماتیک تاثیر دارند، به طوریکه بلافاصله پس از زایش تعداد سلول‌های سوماتیک در شیر بالاست، اما ۵-۴ روز پس از زایش به سرعت به حد طبیعی بر می‌گردد و همچنین با نزدیک شدن به انتهای دوره شیرواری تعداد سلول‌های سوماتیک مجدداً به طور جزئی افزایش می‌یابد، اما در مبتلایان به تورم پستان در میزان بالا ثابت باقی می‌ماند، بنابراین می‌توان از شمارش سلول‌های سوماتیک در شیر مدت کوتاهی پس از زایش جهت تشخیص موارد جدید عفونت داخل پستانی استفاده نمود (Barkema *et al*; 1999). همچنین در مطالعات اخیر مشخص شده که عوامل فیزیولوژیک نیز بر روی تعداد سلول‌های سوماتیک گاو‌های سالم اثر کمی دارند. تناوب شیر دوشی نیز تعداد سلول‌های سوماتیک را تحت تاثیر قرار می‌دهد. اگر دفعات دوشش از دو بار در روز به سه بار در روز افزایش یابد تعداد سلول‌های سوماتیک تانک شیر کاهش بارزی را نشان می‌دهد و نیز در صد گاو‌های دارای تعداد سلول‌های سوماتیک بالا، کاهش می‌یابد. ولی اگر فاصله بین دوشش‌ها خیلی کوتاه (۴ ساعت یا کمتر) و یا خیلی طولانی گردد تعداد سلول‌های سوماتیک مخزن شیر افزایش می‌یابد. در این موارد افزایش تعداد سلول‌های سوماتیک در مخزن شیر به دلیل افزایش موارد التهاب داخل پستانی و افزایش تعداد سلول‌های سوماتیک شیر هر گاو می‌باشد (Sargeant *et al*; 2001).

۲-۱-۳ تشخیص ورم پستان

تشخیص ورم پستان بالینی، عمدتاً بر اساس یافته‌های بالینی توصیف شده و روش‌های آزمایشگاهی جهت تشخیص و کشت عامل پاتوژن می‌باشد. از آن جایی که کشت نمونه‌های شیر تمام کارتی‌های گله کاری سخت و پرهزینه است، استفاده از روش‌های غیر مستقیم در تشخیص ورم پستان تحت بالینی حایز اهمیت است. تست‌های غیر مستقیم برای تشخیص ورم پستان تحت بالینی شامل شمارش سلول‌های سوماتیک با استفاده از دستگاه‌های اتوماتیک، آزمایش ورم پستان کالیفرنایی^۸، تغییر در هدایت الکتریکی^۹ و آنزیم‌های سلولی در شیر (مانند NAGase) می‌باشند. از میان تست‌های یاد شده CMT و هدایت الکتریکی

^۸ -California matitis test

^۹ - Electrical Conductivity

در سطح مزرعه به خوبی مورد استفاده قرار می‌گیرند. در تشخیص ورم پستان بالینی ممکن است تست‌های بیوشیمی سرم و یا هماتولوژی توصیه شود.

آزمایش ورم پستان کالیفرنایی (CMT)

با استفاده از آزمایش ورم پستان کالیفرنایی که بر اساس محتوای داکسی ریبونوکلیک (DNA) سلول‌های سوماتیک موجود در شیر عمل می‌کند، می‌توان تعداد سلول‌های سوماتیک را تخمین زد. معرف مورد استفاده در این آزمایش حاوی یک ماده شوینده و برموکروزول بنفش می‌باشد که به عنوان شاخص pH استفاده می‌شود (Sandholm et al; 1995). آزمایش کالیفرنایی ورم پستان به عنوان یک وسیله تشخیصی در شناسایی گاوهایی است که در دوران خشکی، نیاز به درمان دارند و می‌تواند تورم پستان را در ۸۰-۷۵٪ از گاوهایی که احتیاج به درمان دارند مشخص نماید. اخیراً در مطالعه‌ای، آزمایش ورم پستان کالیفرنایی و شمارش سلول‌های سوماتیک شیر جهت تشخیص تورم پستان گاوهای تازه‌زا با هم مقایسه شده‌اند. در این تحقیق مشخص شده است که آزمایش ورم پستان کالیفرنایی در بر نامه‌های مدیریتی گله در تشخیص گاوهایی که در مراحل ابتدایی ابتلا به التهاب داخل پستانی حاصل از پاتوژن اصلی هستند، مناسب می‌باشد. معمولاً سه روز پس از زایش آزمایش ورم پستان کالیفرنایی بیشترین ویژگی و حساسیت را در تشخیص التهاب داخل پستانی دارد (نتایج آزمایش کالیفرنایی ورم پستان از صفر تا چهار مثبت در نظر گرفته می‌شود و در مواردی که نتیجه آزمایش صفر باشد، تعداد سلول‌های سوماتیک کمتر از ۲۰۰ هزار در هر میلی لیتر شیر خواهد بود). آزمایش کالیفرنایی ورم پستان کاربرد وسیعی داشته و تنها آزمایش تشخیصی است که احتمال آلوده بودن کارتیوها و در نتیجه نیازمندی به انجام آزمایش‌های باکتری‌شناسی بعدی را مشخص می‌نماید.

۲-۲/ استافیلوکوکوس

استافیلوکوک ها باکتری‌های گرم مثبت کوکسی شکل می‌باشند که به صورت دوتایی، زنجیرهای کوتاه و خوشه‌ای وجود دارند. این باکتری‌ها بی‌هوازی اختیاری، غیر متحرک، کاتالاز مثبت، اکسیداز منفی و تخمیر کننده می‌باشند. گونه‌های زیادی در جنس استافیلوکوکوس وجود دارند. گونه‌هایی که در دامپزشکی بیشترین اهمیت را دارند شامل استافیلوکوکوس اورئوس^{۱۰}، استافیلوکوکوس اینترمدیوس^{۱۱}، استافیلوکوکوس هاییکوس^{۱۲} و استافیلوکوکوس شلیفری تحت گونه کوآگولانس^{۱۳} می‌باشند (Carter et al; 2004).

¹⁰ - *Staphylococcus aureus*

¹¹ - *Staphylococcus intermedius*

¹² - *Staphylococcus hyicus*

استافیلوکوکوس اورئوس به صورت کومنسال در پوست و غشاهای مخاطی به ویژه بخش های فوقانی دستگاه تنفس و دستگاه گوارش وجود دارد. استافیلوکوکوس اورئوس یک باکتری بیماری‌زا می‌باشد که در انسان و در حیوانات موجب بیماری‌های عفونی گوناگون می‌گردد. این باکتری در گاو معمول‌ترین عامل تورم پستان و‌اگیردار می‌باشد (Zecconi et al; 2003). تورم پستان استافیلوکوکوسی در گاو می‌تواند به فرم فوق حاد و تحت حاد باشد اما اغلب به فرم مزمن و تحت بالینی اتفاق می‌افتد. در گاو تورم پستان قانقاریایی فوق حاد ناشی از این جرم اغلب بعد از زایمان دیده می‌شود (Carter et al; 2004). باکتری استافیلوکوکوس اورئوس به منظور ایجاد تورم پستان باید از راه مجرای سر پستانک وارد غده پستان شده و بر مکانیسم های دفاع موضعی هومورال و سلولی غلبه نماید (Piccinin et al.; 1999; Barri et al; 2003). این عمل توسط یک سری عوامل حدت صورت می‌گیرد که در دیواره سلولی قرار داشته و یا به صورت پروتئین های خارج سلولی ترشح می‌شوند. عوامل حدت شامل کپسول (Sau et al; 1997)، پپتیدو گلیکان، اسید های تیکوئیک، آگلوتینوژن ها، پروتئین A، فاکتور جمع کننده (کوآگولاز متصل)^{۱۴} (Ni Eidhin et al; 1998)، استافیلوکوآگولاز^{۱۵}، استافیلوکیناز^{۱۶} و هیالورونیداز/ فاکتور پخش کننده^{۱۷} (Coulter et al; 1998)، همولیزین ها، لکوسیدین ها (Gravet et al.; 1998)، توکسین های اکسفولیاتیو^{۱۸}، انتروتوکسین ها و توکسین ۱- سندرم شوک توکسیک^{۱۹} (Dinges et al.; 2000) و غیره می‌باشند.

۲-۱-۲ اجزای ساختمانی دیواره باکتری استافیلوکوکوس اورئوس

۱- کپسول /کپسول پلی ساکارییدی در بعضی از سویه های استافیلوکوکوس اورئوس وجود دارد و خاصیت ضد بیگانه خواری دارد. بر اساس کپسول پلی ساکارییدی یازده نوع سروتپ برای استافیلوکوکوس اورئوس شناسایی شده است که معمول‌ترین آن ها در بین جدایه های بالینی انواع ۵ و ۸ می‌باشند. اجزای اصلی کپسول شامل N- استیل آمینورونیک اسید^{۲۰} و N- استیل فوکوز امین^{۲۱} می‌باشند. ژن های موثر در تولید و

¹³ - *Staphylococcus schleiferi* subsp. *Coagulans*

¹⁴ - Clumping factor (bound coagulase)

¹⁵ - Staphylocoagulase

¹⁶ - Staphylokinase

¹⁷ - Spreading factor

¹⁸ - Exfoliative toxins

¹⁹ - Toxic-shock sandrome toxin

²⁰ -N- acetyl aminoric acid

²¹ - N- acetylfucosamine

سنتز کپسول در یک اپرون منفرد بر روی کروموزوم قرار دارند. سویه های فاقد کپسول تا حد زیادی نسبت به بیگانه خواری حساس می باشند. چنین سویه ها بی از قابلیت کمتری در ایجاد تورم پستان در گاو بر خوردارند (Songer & Post, 2005).

۲-۲-۲ پروتئین های سطحی دیواره سلولی

پروتئین A نوعی پروتئین سطحی پلی مورف می باشد که در سطح اغلب سویه های استافیلوکوکوس اورئوس وجود دارد و به عنوان یکی از مهم ترین عوامل حدت در اکثر سویه های حاد استافیلوکوکوس اورئوس می باشد (Dalla Pozza et al; 1999). پروتئین A خاصیت ضد بیگانه خواری داشته و می تواند به صورت منحصر به فرد به ناحیه Fc ایمونوگلوبولین G متصل شود. پوشیده شدن سلول باکتریایی به وسیله آنتی بادی در انحراف پاسخ دفاعی بدن و در نتیجه حفاظت موثر است. سویه های جهش یافته فاقد پروتئین A در شرایط داخل بدن از حدت کم تری بر خوردار می باشند (Songer & Post, 2005). استافیلوکوک ها همچنین مولکول هایی تحت عنوان MSCRAMMs^{۲۲} تولید می نمایند که در بر گیرنده یک سری عوامل چسبندگی شامل پروتئین متصل شونده به کلاژن، پروتئین متصل شونده به فیبرونکتین، پروتئین متصل شونده به فیبرینوزن، پروتئین متصل شونده به الاستین، فاکتور جمع کننده و عامل چسبندگی به ماتریکس^{۲۳} می باشند (Songer & Post, 2005). پپتیدوگلیکان نوعی پلیمر پلی ساکاریدی است که به همراه اسید تیکوئیک موجب استحکام دیواره سلولی باکتری می گردد. پپتیدوگلیکان در بدن میزبان موجب تولید اینترلوکین-۱ (IL-1) توسط سلول های بیگانه خوار می شود. IL-1 موجود در داخل جریان خون نهایتاً به هیپوتالاموس می رسد. IL-1 در هیپوتالاموس نوروں ها را در جهت تولید پروستاگلاندین ها تحریک نموده که این امر موجب افزایش درجه حرارت بدن و تب می گردد. بعلاوه IL-1 به ایجاد پاسخ التهابی موضعی کمک نموده و در ایجاد پاسخ ایمنی اختصاصی نقش دارد. اسیدهای تیکوئیک به پپتیدوگلیکان متصل می شوند و از نظر آنتی ژن اختصاصیت گونه ای دارند. دیواره سلولی همه سویه های استافیلوکوکوس اورئوس حاوی نوعی پلی ساکارید A اختصاصی گونه^{۲۴} می باشد. بخش آنتی ژنی این پلی ساکارید، واحد N- استیل گلوکز آمینیل ریتول^{۲۵} می باشد.

²² - Microbial surface components recognizing adhesive matrix molecules

²³ - Matrix adhesion factor

²⁴ - Species-specific polysaccharide

²⁵ - N- acetyl glucosaminyl ribitol unit

رنگدانه‌های کاروتنوئید موجب ایجاد رنگ نارنجی و یا زرد در سوبه‌های استافیلوکوکوس اورئوس می‌گردند.

۲-۲-۳ فرآورده های خارج سلولی

کاتالاز: این آنزیم توسط استافیلوکوک ها تولید می شود، اما توسط استرپتوکوک ها تولید نمی گردد. کاتالاز پر اکسید هیدروژن را به اکسیژن و آب تبدیل می نماید.

کواگولاز: نوعی اگزوانزیم می باشد که در حدت نقش دارد و از طریق فعال کردن پروترومبین موجب تبدیل فیبرینوژن به فیبرین و در نتیجه لخته شدن پلاسما می گردد (Sutra & Poutrel, 1994). استافیلوکوکوس اورئوس دو نوع کواگولاز تولید می کند که شامل کواگولاز آزاد و کواگولاز متصل (فاکتور جمع کننده) می باشند. کواگولاز آزاد در محیط کشت آزاد شده و در آزمایش لوله‌ای مشخص می شود. کواگولاز متصل، به سلول وابسته بوده و توسط روش لام آزمایش می شود. لخته شدن پلاسما توسط هر دو نوع کواگولاز صورت می گیرد. گونه‌های استافیلوکوکوس اورئوس، استافیلوکوکوس ایترمدیوس و استافیلوکوکوس هاییکوس کواگولاز تولید می کنند. کواگولاز از طریق پوشاندن سطح استافیلوکوک‌ها با فیبرین و از این رو در حفاظت آن‌ها در برابر بیگانه‌خواری و از بین رفتن در داخل سلول‌های بیگانه‌خوار در عفونت نقش دارد (Carter et al; 2004). همچنین این آنزیم از طریق تشکیل لخته در محل عفونت، از نفوذ سلول‌های بیگانه‌خوار ممانعت نموده و از این طریق باکتری را در برابر بیگانه‌خواری محافظت می نماید (Songer & Post, 2005). از این رو کواگولاز به عنوان یکی از عوامل حدت استافیلوکوکوس اورئوس در نظر گرفته می شود.

استافیلوکیناز/فیبرینولیزین: این اگزوانزیم با تبدیل پلاسمینوژن به پلاسمین موجب تجزیه لخته‌های فیبرین می شود (Carter et al; 2004).

هیالورونیداز: این آنزیم فاکتور پنخس کننده نیز نامیده می شود و در حدت نقش دارد. این آنزیم اسید هیالورونیک ماده زمینه‌ای بافت های همبند را تخریب نموده و از این طریق موجب تسهیل انتشار جرم در بافت ها می گردد (Carter et al; 2004).

همولیزین‌ها: استافیلوکوکوس اورئوس همولیزین‌های متعددی تولید می نماید که از نظر آنتی ژنی با هم تفاوت دارند که شامل همولیزین‌های α ، β ، γ و δ می باشند. حساسیت گلبول‌های قرمز گونه‌های مختلف حیوانات نسبت به این توکسین‌ها متفاوت است. توکسین‌های α و β همولیزین‌های قوی می باشند. توکسین α بر روی گلبول‌های قرمز خرگوش بیشترین تاثیر را داشته و در ایجاد منطقه همولیز روشن داخلی نقش دارد.

این توکسین موجب اسپاسم عضلات صاف شده و نکروز دهنده پوست و کشنده است. توکسین β اسفنگومیلیناز C می‌باشد و در ایجاد همولیز خارجی نقش دارد. این توکسین بر روی گلبول‌های قرمز گوسفند بیشترین تاثیر را دارد. توکسین γ طیف همولیز کنندگی محدودی داشته و توسط آگار و کلسترول ممانعت می‌گردد، این توکسین تقریباً توسط تمام سویه‌های *استافیلوکوکوس اورئوس* تولید می‌شود. توکسین δ طیف همولیز کنندگی وسیعی دارد و توسط فسفولیپیدها مهار می‌گردد. نحوه عملکرد توکسین‌های γ و δ و نقش آن‌ها در بیماری‌زایی به خوبی روشن نیست (Carter et al; 2004).

نوکلئاز مقاوم به حرارت: این آنزیم موجب شکسته شدن اسید داکسی ریبونوکلیک (DNA) و اسید ریبونوکلیک (RNA) می‌گردد. این آنزیم توسط اکثر سویه‌های *استافیلوکوکوس اورئوس*، *استافیلوکوکوس ایترمدیوس*، *استافیلوکوکوس هاییکوس* و *استافیلوکوکوس شلیفری* تحت گونه کوآگولانس تولید می‌گردد (Carter et al; 2004).

لیپاز: این آنزیم اسیدهای چرب محافظت کننده پوست را تجزیه مینماید. سویه‌های لیپاز مثبت موجب آبرسه‌های جلدی و زیر جلدی می‌گردند (Carter et al; 2004).

لکوسیدین: لکوسیدین‌ها متعلق به خانواده ای از توکسین‌ها می‌باشند که دارای قابلیت ایجاد منفذ^{۲۶} بوده و لذا در از بین رفتن گرانولوسیت‌ها و ماکروفاژها نقش دارند (Miles et al.; 2001). این توکسین‌ها در حدت باکتری و در نتیجه بروز تورم پستان در گاو موثرند (Younis et al.; 2005). لکوسیدین‌ها همچنین در پیشرفت بیماری تورم پستان نقش مهمی دارند (Loeffler et al.; 1988). توکسین PVL^{۲۷} توسط ۳-۲٪ از سویه‌های *استافیلوکوکوس اورئوس* سنتز می‌شود. این توکسین از طریق فعال سازی نوتروفیل‌ها و ماکروفاژها موجب القاء واسطه‌های التهابی می‌شود (Siqueira et al; 1997).

توکسین‌های اکسفولیاتینو A و B (اکسفولیاتین): این توکسین‌ها موجب شکسته شدن اتصالات محکم^{۲۸} در لایه گرانولوزوم اپیدرم شده و موجب ورقه ورقه شدن پوست^{۲۹} می‌گردند (Carter et al; 2004).

انتروتوکسین‌ها: حداقل هشت نوع انتروتوکسین (SEA-SEB-SEC-SED-SEE-SEG-SHE-SEI) شناسایی شده است. این توکسین‌ها دارای خاصیت تهوع آوری قوی هستند (Bergdoll et al; 1983; Bohach et al; 1997). انتروتوکسین‌ها پروتئین‌های خارج سلولی مقاوم به حرارت (۳۰ دقیقه در ۱۰۰ درجه

²⁶ - Pore forming toxins

²⁷ - PantoneValentine Leukocydine

²⁸ - Desmosomes

²⁹ - Scale skin Syndrome

سانتی‌گرم) متشکل از زنجیره های پلی پپتیدی منفرد با وزن مولکولی حدودا ۲۰ کیلودالتون می باشند. تقریبا ۵۰ درصد از سویه های استافیلوکوکوس اورئوس یک یا بیشتر از یک نوع انتروتوکسین تولید می نمایند. سایر گونه های استافیلوکوکوس نیز گاهی انتروتوکسین تولید می کنند. از میان این سموم شش نوع (SEA-SEB-SEC- SED-SEE- SHE) به عنوان ابر آنتی ژن^{۳۰} شناسایی شده‌اند (Martin *et al*; 2000). این توکسین ها بخاطر داشتن خواص بیولوژیکی مهمی چون تب زایی، آنتی ژنیسیته بالا و کشندگی قوی (در خرگوش تا ۱۰۰۰۰۰ برابر) به عنوان ابر آنتی ژن‌های تب‌زا^{۳۱} (PTSAGs) گروه بندی می شوند (Bergdoll *et al*; 1997; Bohach *et al*; 1998). اثر کشندگی این ابر آنتی ژن‌ها به علت فعال کردن سلول های T و ماکروفاژها و آزاد شدن مقادیر زیادی مونوکاین و لنفوکاین از این سلول ها و ایجاد حساسیت به آندوتوکسین می باشد. این ابر آنتی ژن ها مولکول های پلی پپتیدی غیر گلیکوزیله نسبتا پایدار به مواد شیمیایی غیر فعال می باشند. مطالعات اخیر نشان داده اند که انتروتوکسین های استافیلوکوکی (SETs) در گاو به عنوان عوامل حدت عمل می نمایند (Chang *et al*; 2005).

توکسین ۱- سندرم شوک توکسیک : این توکسین قبلا به نام آگروتوکسین تب زای C نامیده می شد، موجب سندرم شوک توکسیک در انسان می گردد، این بیماری کشنده حاد با علایمی مثل تب بالا، شوک، قرمزی پراکنده پوست، پوسته پوسته شدن پوست ۱-۲ هفته پس از شروع بیماری (قبل از این زمان کشنده نیست) درگیری سیستم های مختلف مشخص می گردد. از خواص بیولوژیکی مهم این توکسین قدرت بی نظیر آن در عبور از سطوح مخاطی است (Bohach *et al*; 1998; Hamad *et al*; 1997; Melish *et al*; 1998) و تنها ابر آنتی ژن شناخته شده ای است که قادر به فعال سازی دیواره سلولی باکتری ایجاد کننده آرتریت می باشد (Schwab *et al*; 1993).

۲-۲-۴ بیماری زایی

باکتری استافیلوکوکوس اورئوس بر روی سطح خود پروتئین‌هایی را بیان می‌نماید که به پروتئین‌های لامینین^{۳۲} و فیبرونکتین^{۳۳} میزبان اتصال می یابند. فیبرونکتین در لخته‌های خون و نیز بر روی سطوح اندوتلیال و اپی‌تلیال وجود دارد (Carter *et al*; 2004). عفونت‌ها با منشاء داخلی معمول بوده، اما عفونت-

³⁰ - Super antigen

³¹ - Pyrogenic toxin superantigen

³² - Laminin

³³ - Fibronectin